

ДІЛО

ВИХОДИТЬ ЩОДНЯ РАНО

РЕДАКЦІЯ І АДМІНІСТРАЦІЯ
Львів, Ринок ч. 10, II. пов.
Конто почт. шани. 504-060.
(41-322)
Адреса для телеграм:
„Діло“ Львів.
Головний Редактор прий-
має від 11—12 год. перед-
получення.
Рукописів не звертається.

ПЕРЕДПЛАТА В КРАЮ:
Місячно 2-00 зок.
Чвертьрічно 5-00 „
Піврічно 9-00 „
Річно 16-00 „
ЗА ГРАНИЦЕЮ:
В Америкі 1 долар, фран-
ції, Голландії, Бельгії 20 фр.
фр. Чехословаччині 30 ч. н.
— в усіх прочих краях по
7-50 зок.

Телеф. Редакції 229-41.
Друківня: 229-26.
В СПРАВІ ОГЛОШЕНЬ
ЗВЕРТАТИСЯ ДО АДМІНІ-
СТРАЦІЇ.
ЦІНА ОДНОГО ПРИМІРНИКА
20 сот.

Становище Ліги Націй до німецької відповіді.

ЛЬОНДОН, 17. 3. ПАТ. Після півторогодин-
ного тайного засідання Рада Ліги Націй ріш-
ла: 1) прийняти Німеччину до участі у нарадах
Ради Ліги на тих самих правах, що й інших
сигнатарів Льокарна, себто без права голосу-
вання; 2) відповісти Німеччині, що питання ні-
мецьких пропозицій належить до сигнатарів
Льокарна, не до Ради Ліги.

ФРАНКО-БЕЛЬГІЙСЬКИЙ ВНЕСОК.

ЛЬОНДОН, 17. 3. ПАТ. На вечірньому, я-
вному засіданні Ради Ліги перший промовляв
п.н. Фланкен, що в імені урядів французького
(і бельгійського (від якого дістав повноваження)
представив Раді Ліги до ухвалення заяву такого
місту: „Рада Ліги стверджує, що нім. уряд на-
рушив 43. Статтю версайського миру, обсаджу-
ючи демілітаризовану смугу, очеркнену у 42. і

слідуючих статтях версайського миру та у лок-
сарненському договорі; Рада визнає генераль-
ного секретаря Ліги, щоб згідно з 4. 1-2, статтею
повідомив про це рішення Ради сигнатарів лок-
сарненського договору. Після на внесок пред-
ставника Ради засідання відложили до нині,
год. 15.30.

ІТАЛІЙСЬКИЙ СФІНКС.

РИМ, 17. 3. ПАТ. Відповідь Гітлера на за-
прошення Ради Ліги не викликала ніякої ре-
акції італійських офіційних кругів. Вони уза-
гають, що перше домагання Німеччині (рівно-
правності у справах) оправдане; до другого до-
магання (розгляду нім. пропозицій) ставляться
з резервом, зазначають лише, що у цій справі
німецьке становище зовсім розходиться з фран-
ко-бельгійським.

Франція загрозила мобілізацією.

ПАРИЖ, 17. 3. ПАТ. Французи навагад адо-
волені ходом вчорашнього засідання Ради Лі-
ги, хоча розчаровані постановою інших членів Ра-
ди, зокрема представників Данії, Чехії та Туреч-
чини. Підчас наради дійшло до такого великого

згострення, що мін. Фланкен загрозила, що
франц. уряд оголосить мобілізацію. Часописи
ліжкресляють, що лише завдяки інтервенції
кількох союзних держав зуміла французька де-
легация перефорсувати свої тези.

ФРАНЦУСЬКИЙ УРЯД БОЙТЬСЯ ДИСКУСІЇ.

ПАРИЖ, 17. 3. ПАТ. Нині вбереться палата
засідів, щоб радити до латинці; на що сесію
замкнуло чимало інтерпретацій, м. ін. 6 на тему
закордонної політики. Як заповідає „Тан“, уряд

проситиме парламент, щоб у часі таких важких
переговорів як льондонські не наставив на пу-
блічну дискусію над закорд. політикою.

Німеччина здається прийме запрошення до Лондону.

ЛЬОНДОН, 17. 3. ПАТ. Райтер повідомляє з
Берліна, що там тепер радять, яку відповідь да-
ти на запрошення Ради Ліги. Загально припуска-
ють, що Німеччина прийме запрошення і нім. де-
легация виїде до Лондону сьогодні вечером, або
завтра.

ЛЬОНДОН, 17. 3. ПАТ. Берлінський корес-
пондент часопису „Дейл“ Експрес“ подає опінію
добре поінформованих кругів, що Німеччина
прийме запрошення Ради Ліги. Відкидаючи дру-
ге німецьке домагання, Рада не замкнула перед
нім урядом дверей, лише порадила пере-
говорювати з заінтересованими державами.

НІМЕЧЧИНА НЕ ДОМАГАЄТЬСЯ НЕГАЙНИХ ПЕРЕГОВОРІВ НАД СВОЇМИ ПРОПОЗИЦІЯМИ.

ЛЬОНДОН, 17. 3. ПАТ. У телеграмі міністра
Нойбурга, висланий як відповідь на запрошення
взяти участь у нарадах Ради Ліги Націй, був м.
ін. такий уступ: „Німецький уряд може взяти у-

часть у нарадах Ліги лише тоді, коли отримає
запоруку, що держави є готові незабаром зачи-
ти переговори в справі пропозицій канцлера Гіт-
лера.

Слово „незабаром“ у німецькому тексті зву-
чить як „альобальд“; у текстах французькому й
англійському перекладах як „негайно“. Сьогодні
німецький уряд офіційно повідомив англійський,
що переклад слова „альобальд“ помилковий; зна-
чить „в слушний час“.

Офіційні британські круги не привязують ва-
ги до того німецького вияснення. Заступник бри-
тійського уряду зазначив, що суттєвим є не пи-
тання речиння есентуальних переговорів, але
зв'язання участі в нарадах Ліги з переговорами.
Бритійський заступник признав всеж таки, що
німецький уряд своїм офіційним виясненням
спричинив у деякій мірі психологічне алагіднен-
ня ситуації.

Бельгія готується до оборони.

НАМЮР, 17. 3. ПАТ. Промовляючи на зборах
жовтх правників міністер національної оборони
заявив м. ін., що після демілітаризації Надренії
Бельгія не матиме часу зорганізувати оборону на

випадок нападу, тому мусить побудувати на кор-
доні сильні фортифікації та обсадити їх добрим
військом.

Англія хоче ждати німецьких виборів?

ЛЬОНДОН, 17. 3. ПАТ. Як подає „Таймс“,
бритійський уряд на вчорашньому засіданні
ствердив, що теперішнє положення Гітлера
складне з огляду на недалекі вибори, тому у-
важає, що добре булоб відложити наради Ради
Ліги до кінця місяця, а тимчасом дати змогу
делегациям скомунікуватися зі своїми урядами.

СТАНОВИЩЕ УРЯДІВ ДО РЕНСЬКОЇ СПРАВИ.

ПАРИЖ, 17. 3. ПАТ. „Ле Пті Журналь“ ос-
гає коротеньку окреслену опінію французьких
кругів: Франція не буде переговорювати з Ні-
меччиною, доки Німеччина не забере війська з
Надренії. Коли не поверне попереднього стану,
годі Франція буде домагатися англійської й іта-
лійської безпеки для ренського кордону і
зорицізування зброї безпеки. Коли Німеччи-

на не сповнить французьких домагань, тоді
Фланкен покине льондонську конференцію, а
згодом Франція покине Лігу Націй.

Бельгія пропонує обмежити німецький зброй-
ні сили в Надренії та заборонити німцям буди-
вати там укріплення. Далі домагатиме негас-
них переговорів із Німеччиною й закінчення
санкцій.

Англія буде проти санкцій, а за участю Німеч-
чини в нарадах, щоб так нахилити Німеччину
вернутись до Ліги Націй. Крім того Англія го-
това зрев'ягувати з Локкарна в користь нового
ренського й лезуєського пакту.

Польща не зацікавлена Локкарном і не ба-
чить потреби пристосовувати санкції. Колиб
Франція заатакувала, польсько-французький
союз ввійшов би в силу.

„ГМІНД“

це було підчас війни слово, яке прокидало
в сернях наших земляків тривожні звору-
шення. Хто хоче знати, що воно значить
нехай прочитає книжку

д-ра Василя Маковського
під наг.

„ГМІНД“

Книжка має 304 сторінок друку і двобарвну
окладницю та коштує тільки 2 зок., з поч-
товою пересилкою 2.50 зок.

Замовляти в Адміністрації „Діла“,
Львів, Ринок 10.

18. III. 1921.

Львів, 17. березня 1936.

...Після промов голов обох делегаций
прийшла на чергу для справі признання
повноважень. Річ йшла головню про справу,
чи польський уряд признає уповноваження
представників Української Соціальної Рес-
публики і чи дає право своїм делегатам
рівнорядно переговорювати з представника-
ми Соціальної України. Ту справу кілька-
кратно порушував ще у Мінську давній го-
лова російської делегации Данишевський. Від-
повіді на це не було у Мінську через те,
що обидві делегации виїхали. Отже вона
прийшла на чергу дня у Ризі.

Польська мирова делегация дістала ін-
струкцію, щоби признати уповноваження
Соціальної Української Республіки і в тому
дусі введоговано теж уповноваження поль-
ської делегации. При такому стані речей пов-
новаження обох делегаций були на першому
засіданні у Ризі після кількохнапяти-
хвилинних нарад взаємно признані. В той
спосіб стала пересудженою — бодай у пе-
ріоді екзистенції миру між Світами й
Польщею — доля України, яка залишилась
в обсягу російських впливів.

У справі України російська делегация од-
наково у Мінську як також у Ризі була абсо-
лютно неуступлива. Заявив мені це зовсім
отверто Йоффе в часі довірочної розмови у
Ризі. Упиратись польській делегации при
українській справі — грозило це (не вважа-
ючи на ослаблення Росії) дальшою війною,
невідомо якою довгою. Тієї війни Польща
не моглаб вт дошлу мету витримати, тим-
більше, що польські впливи на Україні — як
виказала київська анправа — були дуже ма-
ленькі, а союзний з Польщею уряд Петлюри
не зміг викликати ентузіазму українського
населення, без чого організувати нової
держави — неможливе. Більш уступчивими
були російські більшовики у справі віддачі
під польські впливи Білої Руси, але спроби
поставити цю справу у Ризі стринулись з рі-
шучим спротивом польської сторони. В той
спосіб т. зв. „буферні“ держави (Україна і
Білорусь) залишились у Соціальному Союзі
себто фактично при Росії. Федеративний
план був перекреслений розвитком по-
дій...“*)

Стільки й усього: всього тих кількохмиль-
рядків Ян Домбський, той самий, що підписав і
варшавську конвенцію з урядом УНР і російським
миром з Світами, — присвячує справі недопу-
щення українських делегатів до участі у ріш-
них мирових переговорах, справі признання ро-

*) Jan Dąbski: „Pokoł reki“, Warszawa 1931, стор
77-78.

Перед. с 4.

НА ДНІ.

На маргінесі найновіших подвигів палієщини.

Дмитро Палієв, провідник т. зв. «Фронтів Національної Єдності», видавець і головний редактор а саме «Українських Вісників», «Батьківщини», «Перемоги», справді має підстави бути — по оному — «доказом: знову про нього загострили цілий край». Знову ладивши поставили себе в центр загальної уваги! Однак цим разом стався ще заздалеки політичний денунціант, спрямований проти своїх деяких товаришів та співробітників. Ця справа, про яку ми вже частіше інформували наших читачів у попередніх числах «Дня», хоч яка вона принципово болюча, всеж вимагає докладної аналізи й висвітлення. Знову перед нами відкривається один із найтрагічніших питань нашої політичної діяльності: *українська політична ситуація*.

Кожному нашою їмператорові аналіз історія Герострата в Ефесі, який, щоб добути славу, спалив чудову святиню Артеміді в Ефесі в 356 р. перед Христом. Історія оповідає, що перш ніж Герострат був — як воно в нас говорить — «насправді порядковим людиною», але сам по собі фігурою досить підлягою, без талантів, без ніяких особливих чеснот. Огі, сіра собі переступив. Проте хоча хотів вибитися, блистати, бути славою, кінцево хотів бути та приказувати. Жадоб слави опанувала в нього цілу людину, всі її думки, всю душу. І коли не вдавалося добути славу по доброму — то хай це буде і по злому! Аби тільки люди говорили, аби тільки не скотилися на нього, тоді, де животи сіра, безіменна, безформна людська маса.

Історія Герострата — це на свій лад і — на жаль! — також історія останніх діл і потягень п. Дмитра Палієва. Це історія політичного *палія*, який для жадоби розголосу та для заспокоєння помсти підняв ще рідну хату. Ніколи такий амбітник не може успокоїтися, затихнути. Нагірша на УНДО, постійно скандалюючи в концерті Ф. Н. 6., така досі в моді і арештою одна дотепер рідна історія Ф. Н. 6., перестала бути раєм. Треба було якихось нових сенсацій, треба було *«огої скандальності»*, щоб п. Палієв міг далі «берігати поворі», «навиваючи» в край фігури.

І ось так, — аби тільки далі пливати на поверхні, аби тільки не зійти зі сцени, аби тільки далі «триматися при століку» — п. Палієв почав «безфудувати» своїми *«останніми»* козирями. І поки що «виграє». Т. зв. «виграє» оскільки, що справді люди про нього знову говорять. Говорять навіть більше, ніж колибудь попередньо! Але нині вже тільки так — як перед трьома роками говорили про сумної слави героя самбірського процесу. Ця, що п. «при століку» платить нині п. Палієв за оту свою теперішню «славу» й «розголос», справді — захлина. Тією ціною є нині, коли палієва на УНДО більше не виплачується і популярності не приносить — уже тепер *«спростування річей наскрізь прокураторського, поліційного характеру»*. Своїми найновішими «писаннями» п. Палієв — як то казалося за австрійських часів — «формував» на найбільш передові місця поміж всіма дотеперішніми українськими т. зв. «сипачами».

П. Палієв оправдується тим, що про все те, про що він «ревує» в останніх часах у «Батьківщині», «Роліці» і т. д. знає вже віддавна... Та чи рід тільки в поліції? Чи нема більше нічого в поліційній грі, що *«поза всякою поліцією може мати рідше політичне значіння»*? Проте не будемо тут вводити в розбір того, що п. Палієв указав за слушні з нашого минулого «демократичні» і не будемо говорити про все те, що йому подобається називати «фактами». О так! Можна про ті речі справді сказати дуже багато цікавого! Однак дізнає діловитість була грубо вилупа, як і релігійне п. Палієв! Та чи можемо про ті речі з п. Палієвом прилюдно сперечатися? Ні! Методи співання й дезовірації залишимо краще вже йому самому. Важніше є щось інше.

Не знаючи ж своєю особистою політичну ідею злочинця, воєж п. Палієв має досить сприти та примітивної інтелігенції політичного «мастера», щоб не знати, які його «ревує» прилежувати безпосередні наслідки! Аджеж п. Палієв — це ж молодик, який, бува, в розарі боротьби, височить поза межі дозволеного і наліває з дуру багато дечого такого, чого потім мусить гірко стигатися. Перед нами вже старий політичний грач, який *«має»*, які його «вгравання» і блефи *«можуть»* і навіть *«мусять»* привести психологічні й конкретні політичні ефекти. То ж нині мусимо питати: *чого хотів властиво п. Палієв? Що задумав викликати тими своїми ревуваннями?*

Не треба арештою багато морочити над розв'язкою цього питання. Ситуація визначилася ясно.

Вийшло тільки про щось одна арештою завжди і завжди те саме, про що п. Палієву але від багатьох літ, отже про те, щоб усунути — не так уже політику, яку він проїжд робить, бо і п. Палієв пороку не ликував — але щоб усунути *«ідею»*, яку оту політику *«ревує»*. «Боротьба» п. Палієва але не за який *«арешт»*, але в нього все тільки за «перше місце», за «право старшинства», за «диктатуру». П. Палієв пробував довгі роки вилупити наших провідних людей тим, що їх денунціював систематично перед власним громадством, характеризуючи тих чи інших осіб як *«хуліганів»*, *«утодонів»*, *«опортуністів»* та *«блудних псів»*. Коли це не помагало і зневажливим ним люди така «трималися», коли система денунціації перед власним громадством — спочатку досить обіцяючи, а далі щораз менше влічана — почала остаточно крахувати, п. Палієв почав справу з *«іншою бочкою»*.

Так, це правда: наше громадство, дезовіраційне і збоже спалити «апош» програмно шоваліною війною, довгий час не хотіло і не могло погодитися з нашою любов'ю суворого дисципліну. Воно довгий час блукало на політичних маніях, пробувало *«різати»* дорі, але завжди в «создатно добрій вірі» і завжди з переконанням, що так, як саме в даному часі служило, воно *«на й краше»* служить своїй національній справі. Однак історія наших кілманіаційних повстань, політичних хитань та зникань, історія наших політичних досвідів, словом — історія нашої політичної *«освіди»* заздалеки складала і трагічна, щоб був тут час і місце над нею докладно спинатися. За «нами» нині справляється політична хвороба, дорога нас усіх, однією страшною пошкодження, що й мозоли, повна жертв наших і чужих, повна крові, сліз, борб і трагедій. Може і але наші люди впродовж і думали в минулих періодах; може, ба, *«напевно»* робили важкі політичні помилки. Те, що ми переживали після зломання нашої воєнної казани, було продовженням давнього нашого чотирократного смерті, цим разом у *«політичній»* площині між Москвою, Польщею, Німеччиною і Чехословаччиною. Ми й по програній нашій мілітарній розгрівиці були в стані дальшої війни з поляками. Але так само чесно, як утора ми їм супротивлялися, нині не тільки воєн, але також і ми витягаємо зі свого боку до них руку і пробуємо зговоритися: так є, *«ті са»* люди, які ще вчора звертали зброю проти поляків! Так — як це *«буває»* на війнах!... І так, як це пристало двома воюючим сторонам, які у спільнім інтересі ринуться скласти зброю і заключити мир.

А далі сталося те, що *«нині»* було статися: наші провідні люди, Мудрий, Кузьмич, Целеніч та інші — зайво тут вичислювати всі дотичні імена — дійшли базисний контакт і послух у Варшаві. Поляки показались досить розумними і додали політично виробленими, щоб піти на політику замирення. І ті «наші» люди почали *«рости»* у Варшаві. Особливо Василь Мудрий почав бути фігурою, тим провідником, про якого вийшло, кимось, хто має *«право»* рунити своїм словом за постану цілої суспільності і має *«право»* вимагати від тієї суспільності, щоб цього даного слова дотримувалася. В наслідок почали зникати перші застави відпущення: деякі позитивні для «нас» можливості. І ось так п. Палієв став нараз перед перспективою, що політика Василя Мудрого й УНР, стільки разів висміювана за сторінках «фронтів» преси, може виявитися справді успішною і дивлячися з історичної перспективи — для *«нашої»* національної справи *«нескорі»* позитивною. Але у висліді це означає виникну ліквідацію демогогії п. Палієва, де спочатку його політичне *«небуття»*. Отже ціль виринула перед ним ясна: щоб *«і не було»* — *«зирати»* до політики, ні, не так *«може»* оту *«політику»*, як зникнути передовсім *«ідею»*, підірвати й за всяку ціну *«дезакредитувати»* вирішні *«особи»*. Коли ж міг «ліквідувати» цих людей, постійно на них цюкуючи та їх денунціюючи перед власним громадством, то тепер це п. Палієв почав робити і перед чужими. Так зродився сумної вже нині слави «демаскуючі» ревує п. Палієва, саме *«тепер»*, саме в *«мє»*ті, коли Василь Мудрий та УНР роблять бодай що справді *«останню»* спробу компромісу, грають велику гру, бодай що за життя, за історичну реактивацію *«нас»* усіх, *«цілого»* нашого народу, по цей бік і той бік *«Збруча»*. Саме в такому моменті п. Палієв уважав за слушне пригладити польські львівські вулиці, що нир. посол В. Целеніч був разом з ним в одній конспі. організації, що посол В. Кузьмич теж *«дещо»* *«має»* в УВО — і що преса концерну Івана Тикторі, яка займає нині до політики УНДО *«наскрізь»* прихильну і *«доброзичливу»* позицію — що *«я»* преса *«звільнялася»* з УВО!

Рахунок п. Палієва виявився правильний. Польські львівські вулиці *«ні»* вулиця *«ні»* підходила «корд», поданий й п. Палієвом! І ще як *«зареагувала»*!... Втора ми подали чергові польські голоси про ці палієвські ревує. І нині *«де»* *«крива»* й *«Лівова»* в сторону Варшави: *«Роді Вога! Поляки! Земляки! Спалити!»* і *«тєса!»* з ким ви говорите? *«Чужі!»* *«дєри»* в УВО! На руках цих людей *«про»* *«мє»*. *«Перацього!»* Так відбувається палієво-ефесийське бруківне мобілізація протиукраїнських настроїв; по дорозі через Львів *«маються»* підірвати у Варшаві позицію наших людей, так *«приготоваються»* *«ліку»* *«крива»* на терені союму, так *«ослабляються»* *«наші»* *«шанси»* *«перевести»* *«з»* *«законодатних»* *«палат»* *«ті»* *«чи»* *«інші»* *«аміни»* *«і»* *«шну»* *«корнот»*. У висліді *«во»* *«це»* *«в»* *«ніч»* *«іншим»*, як *«вирхованим»* і *«цінічим»* *«убивчим»* *«політич»* *«Василя»* *«Мудрого»* *«з»* *«УНР»* *«о»* *«на»* *«у»* *«сину»*.

Однак п. Палієв перестався. Провокація *«не»* *«воєтєса»*. *«Не»* *«може»* *«вдєтєса»* *«по»* *«просту»* *«тому»*, що *«позиція»* *«Василя»* *«Мудрого»* *«з»* *«УНР»* *«в»* *«сильна»* *«передовим»* *«создатним»* *«підтримкою»* *«українського»* *«громадства»*. *«Те»* *«що»* *«хтєсь»* *«буде»* *«дезакредитувати»* *«послів»* *«Целєніча»* *«і»* *«Кузьмича»* *«за»* *«їхні»* *«дані»* *«сповіде»* *«і»* *«важкі»* *«з»* *«УВО»* — *«особисті»* *«і»* *«політичні»* *«позиції»* *«цих»* *«людей»* *«не»* *«захитє»*. *«На»* *«позиція»* *«не»* *«тільки»* *«тєм»* *«сильна»*, що *«спирається»* *«на»* *«підтримку»* *«цілого»* *«нашого»* *«громадства»*, але *«вона»* *«там»* *«більше»* *«сильна»* *«ще»* *«в»* *«тєм»*, що *«ті»*, *«про»* *«кого»* *«їде»*, *«знають»* *«і»* *«добре»* *«знають»*, що *«Василь»* *«Мудрий»* *«і»* *«його»* *«товариші»* *«грають»* *«чесну»* *«гру»*, *«без»* *«намеї»* *«за»* *«пазуху»* *«і»* *«без»* *«пожа»* *«за»* *«халвою»*. *«Сох»* *«п.»* *«Палієва»* *«з»* *«польською»* *«протиукраїнською»* *«опінією»* *«і»* *«львівською»* *«вулицею»* *«очевидно»* *«якщо»* *«не»* *«може»* *«бути»* *«реальний»*, *«бож»* *«аї»* *«сам»* *«осе»* *«і»* *«перед»* *«ним»* *«цею»* *«політикою»* *«адєкваліфікує»*.

Але *«тепер»* *«наша»* *«успішність»* *«мє»* *«прегарау»* *«нагоду»*, *«таку»*, як *«що»* *«може»* *«ніколи»* *«передтим»*, *«побачити»* *«гару»* *«душу»* *«п.»* *«Палієва»* *«у»* *«вої»* *«і»* *«безмежній»* *«вуждєності»*. *«Ось»* *«рука»*, *«яка»* *«відпалає»* *«хату»* *«рідного»* *«брата»*; *«гори»* — *«мова»* — *«до»* *«чорні»* *«Мудрий»*, *«Целєніч»*, *«Кузьмич»* *«мають»* *«визна»*? *«Мають»* *«успіхи»*? *«Отже»* *«дезакредитувати!»* І *«те»*, що *«було»* *«в»* *«політичній»* *«авіації»* *«різких»* *«оперив»* *«з»* *«УВО»* *«ОУН»* *«здебільша»* *«супозицією»*, *«гіпотезою»*, але *«у»* *«всякому»* *«разі»* *«не»* *«доказаним»* *«дотепер»* *«принципіально»* — *«оце»* *«дєриє»* *«про»* *«кураторської»* *«доказової»* *«стилі»* *«заздалєки»* *«ревує»* *«п.»* *«Палієва»*. *«Окрім»* *«того»* *«вже»* *«ніні»* *«в»* *«Україно»* *«жєрна»* *«преса»* *«кинулася»* *«з»* *«приметною»* *«за»* *«ревує»* *«п.»* *«Палієва»* *«і»* *«цєкує»* *«в»* *«українців»*, *«мова»*: *«злочинці»*, *«ду»* *«шегуби»*, *«гайдамаки!»* *«Кому»* *«було»* *«потрібно»* *«того»*, щоб *«пустити»* *«польську»* *«вулицю»* *«на»* *«наш»* *«політичний»* *«привід»*? *«Кому»* *«найбільше»* *«залежить»* *«за»* *«тому»*, щоб *«ми»* *«не»* *«дійшли»* *«до»* *«нормалізації»* *«відносин»*? *«Які»* *«темні»* *«сили»* *«є»* *«в»* *«Україні»* *«за»* *«роботу»* *«п.»* *«Палієва»*? *«Аджеж»* *«не»* *«дєром»* *«п.»* *«Палієв»* *«при»* *«помочі»* *«вєдєків»* *«і»* *«львівської»* *«вулиці»*, *«за»* *«якими»* *«напевно»* *«потягуться»* *«і»* *«комуністи»* *«і»* *«інші»* *«подібні»*, *«хоче»* *«залити»* *«УНДО»* *«і»* *«нормалізацію»*!

В *«направду»* *«щось»* *«трагічне»* *«з»* *«давні»* *«і»* *«теперішній»* *«нашої»* *«історії»*. *«В»* *«яксь»* *«лихи»* *«доля»*, *«щось»* *«якби»* *«прокляття»* *«завішє»* *«над»* *«нашою»* *«кровю»*. *«Що»* *«трапиться»* *«між»* *«нами»* *«яксь»* *«енергичніша»* *«і»* *«здобити»* *«людина»* — *«то»* *«маїже»* *«кожча»* *«передовсім»* *«до»* *«безмежності»* *«закохана»* *«сама»* *«в»* *«собі»*, *«розриває»* *«і»* *«спалює»* *«в»* *«вотрі»* *«амбіційним»*, *«побавлена»* *«всєх»* *«моральних»* *«галм»*, *«і»* *«завжди»* *«сповинає»* *«передовсім»* *«не»* *«вєдєності»*. *«І»* *«то»* *«маїже»* *«завше»* *«немає»* *«лише»* *«до»* *«своїх»*, *«до»* *«власного»* *«пня»* *«і»* *«крови»*. *«На»* *«приклад»* *«дезакредитує»* *«п.»* *«Палієва»* *«маємо»* *«просто»* *«звичайну»* *«нагоду»* *«просліджувати»* *«діляни»* *«одної»* *«з»* *«найбільш»* *«ролітично»* *«успішних»* *«епох»*: *«немає»* *«ні!»*. *«Така»* *«є»* *«людина»*, *«яка»* *«ще»* *«донедавна»* *«завляла»* *«претенсії»* *«на»* *«те»*, щоб *«бути»* *«єдиним»* *«провідником»* *«нашої»* *«освітності»*, *«диктатором»*, *«українським»* *«Гітлером»*. *«Тільки»* *«проджана»* *«зі»* *«самозакоханості»* *«яксь»* *«справді»* *«о»* *«як»* *«немає»* *«і»* *«ще»* *«немає»* *«до»* *«своїх»*, *«зліпну»* *«цього»* *«чоловіка»* *«з»* *«дороги»* *«політичного»* *«діля»* *«на»* *«шлях»* *«дезакредитує»* *«і»* *«провокації»*.

Кров летється у Еспанії.

МАДРИД, 17. 3. ПАТ. Підчас бійки між фашистами і членами *«людового»* *«фронт»* у Хуміла *«вбили»* *«одного»* *«члена»* *«люд.»* *«фронт»* *«та»* *«двох»* *«фашистів»*. У Мадриді біля Пуерта дель Соль підчас бійки 3 особи *«ранили»*, 27 *«арештували»*. У Віллінуєва де Кастельон підчас демонстрації 2 особи *«вбили»*, 3 *«ранили»*.

ПРОТИФАШИСТИВСЬКІ РЕПРЕСІЇ.

МАДРИД, 17. 3. ПАТ. Уряд *«внес»* *«до»* *«кортезі»* *«проект»* *«закону»* *«про»* *«розв'язання»* *«фашистської»* *«міліції»*.

СТРАЙК.

МАДРИД, 17. 3. ПАТ. Страйк *«будівельних»* *«робітників»* у Овієдо *«обня»* *«4000»* *«осіб»*; *«можливо»*, що *«розвинеться»* *«у»* *«генеральний»* *«страйк»* *«на»* *«всю»* *«Астурію»*.

Тільки *«освітою»*, *«культурою»* *«і»* *«вихованням»* *«здобудемо»* *«крашу»* *«долю»*. *«Не»* *«жалеємо»* *«латків»* *«на»* *«скоплення»* *«освітних»* *«змагань»*.

CP

ітарну комісію. Староста заявив Богайчукові, щоб пішов до промислового референта Кеслера Маркуса і запитав його, скільки грошей треба зложити на кошти комісії. Референт Кеслер відповів, що не знає про ніякі оплати. Колиж довідався, що Богайчука після до нього староста, був уже звичайний, але не подав висоти коштів комісії, бо, мовляв, пізна пора, казав прийти чергового дня.

Опечатуючи кружівки податі заявляли устно, що роблять це тому, бо не було ще санітарної комісії зі старостами. Тимчасом стаття 7. промислового закону каже буквально так: „Хто зачинає вести промисел з постійним осідком, який не підпадає під поняття концесійованого промислу, повинен одночасно подати це до відома промислової влади і інстанції (старості), яка безпосередньо потвердить відбір зголошення, якщо видачі цього потвердження не протривають постанови цього розпорядку, щодо обмежень в започаткуванні ведення промислу“.

Нам теж відомо, що ручних молочарень не зачисляють до так зв. концесійованого промислу, до якого потрібне перед урухомленням затвердження проекту улаштування, бо ручні молочарні не живлять механічної сили, ані теж не мають машин, які загрожують публічній безпеці або життю людей, як про це каже закон про концесійовані підприємства. З цих причин нам досі незрозуміле, чому саме влада опечатала районову молочарню в Улашківцях мовляв тому, що санітарна комісія не видала свого рішення. Від кооперативу не залежить, коли старості вишле таку санітарну комісію. Перед урухомленням молочарні управа згідно з законом повідомила старосту, що починає свою діяльність.

При вplatі грошей на кошти комісії референт Кеслер заявив, що комісія приїде 17. березня.

ПО ШИРОКОМУ СВІТІ.

Страйк обслуги тойорських вінд, залізничників у середмісті, обнімає ще 372 доми, яких власники не хотіли прийняти до праці страйкарів.

Загадковий влом. Нічю з суботи на неділю до будинку англ. адміраліції вдерлися злодії; правдоподібно намагалися вони викрасти таємні документи. Ствердили, що не пропав ні один документ.

Ліквідація комуністичних організацій. Румунський уряд рішив розв'язати всі явні комуністичні і т. зв. антифашистські організації на терені Румунії, бо їхня діяльність загрожувала румунській державі. З уваги на те, що в Румунії тепер воєнний стан, розв'язання цих організацій доручено військовій владі.

Дата французьких виборів. Сьогодні проголосили у „Журналі Офісієль“ декрет про визначення виборів до палати послів на 26. квітня.

Зміна законопроекту про ритуальний заріз.

У вівторок пополуночі сейм розглядав проект закону пос. Присторової про ритуальний заріз. Внодуже послі дістали поправки, які уряд зголосив до агаданого законопроекту пос. Присторової, що його прийняла адміністраційна комісія. Найважливіші поправки торкаються 5 статті проекту, яка матиме такий зміст: Міністер хліборобства у порозумінні з міністром освіти та міністром внутрішніх справ устійняв інший зміст та умовини зарізу тварин для консуційних цілей тих частин населення, яких віроісповідання вимагає при зарізі спеціальних заходів. Розпорядок обмежить число зарізу на вище-

згадані цілі до дійсних потреб вище згаданих груп населення так, щоб ціла кількість м'яса з цього зарізу відповідала потребам консуційних груп населення. Торговлю м'ясом і м'ясними виробами з вище згаданого зарізу у нормує розпорядок міністра промислу в порозумінні з міністром хліборобства і торгівлі. М'ясо з ритуального зарізу буде мати спеціальне опакування і можна буде його купити лише в спеціальних концесійованих фірмах. Закон про ритуальний заріз буде обов'язувати від 1. січня 1937

Венізелос тяжко хорий.

ПАРИЖ, 17. 3. ПАТ. Як показується, стан здоров'я Венізелоса доволі похорий. Він не думає на заплановані легіони, а з огляду на похорий вік, може загрожувати небезпеці.

ПАРИЖ, 17. 3. ПАТ. Лікарі д-р Женне та

проф. Абрагамі оголосили такий бюлетень про стан здоров'я Венізелоса: Наслідком сильної грипи здоров'я Венізелоса значно погіршилося. Стан хорого дуже тяжкий.

Нове повстання в Абісинії?

РИМ, 17. 3. ПАТ. Ар. Стефані повідомляє з Дажути, що згідно з вістками, які наспіли з Адіс-Абеби, в провінції Годзам вибухло нове повстання проти центральної влади. Як повідомляли,

був у Годзам адавлю пісарське військо, та, як показується, спокій привернули лише повертено.

Завзятий бій коло Амба-Аляджі.

ПАРИЖ, 17. 3. ПАТ. Авас повідомляє з Адіс-Абеби: Коло Амба-Аляджі йде завзятий бій.

Абісинським військом командує негус. Втрати по обох боках дуже великі.

Паста до зубів

відсвіжує і прохолоджує

ЖІНОЧІ СПРАВИ.

ОДНО ВИЯСНЕННЯ.

Після появи статей: „Наше становище“ (у кварталнику „Католицька Ажція“ ч. 6 з п. р.) і „Головному Виділові С. У. і п. М. Рудницькій до відома“ (в „Ділі“ з 7. III ч. р.) мав я нагоду переконатися, що частина читачів, а навіть деякі з численних у статтях жінок висловили враження, немов би всі жінки, що давніше працювали в С. У., а нині стоять осторонь цього Товариства, відсунулися від праці у агаданому Т-ві тільки з причини нехтування засад християнського світогляду в житті централі С. У. Тому почуваюся до обов'язку пояснити, що така інтерпретація не може відповідати дійсності, бо в „Католицькій Ажції“ та в „Ділі“ поміщено тільки причини, до

е частинною загальних мотивів відсутності великої групи жіноцтва в С. У. Крім цього є ще багато інших мотивів, що спонукали кожну з жінок асно очеркнути своє становище до метод, які запанували в інших діяльностях життя і праці С. У. Гі мотиви подали жінки до відома Г. л. Виділові С. У.

Якщо короткої часописної статті не позв'яли мені розписуватися подобию над мотивами, що керували кожною з жінок і я вдовольняюся подати до прилюдного відома тільки причини, що охоплюють одну ділянку розуміння поміж сучасним провідом С. У. та відсутними жінками. Д-р М. Дзерович.

Новий проект мін. Ідена.

ЛЬОНДОН, 17. 3. ПАТ. Довірочна нарада зредставників льокарненських держав у міністерстві закордонних справ закінчилася в год. 13.30. На нинішній нараді мін. Іден передав учасникам наради проект у справі пристосування

постанов льокарненського договору в теперішніх умовинах. Французька делегація розглядає цей документ. Представники льокарненських держав зійдуться нині адруге в год. 11-й жюці.

Нині велика прем'єра у мін. „КАСІНО“

ВОЛЛЕС БЕРІ

у найновішій архитворі прод. „Метро“ п. н. Забута людина при співучасті Джеккі Купера.

Найновіший тріумф знаменитого режисера Ришарда Болеславського.

З організаційного руху.

Політична нарада УНДО в Миклашові.

Громада Миклашів, львівського повіту, має свої дуже гарні часи розвитку громадського життя, але має і дні занепаду, які припали на пово-

єнні часи. Тепер Миклашів знову «вертає» до своїх гарних часів. Громадянське життя помітно оживило, особливо впадає в очі розвиток духовної організації та громадської організації УНДО. Саме за починком місцевой громадської управи УНДО мала відбутися у Миклашові дня 15. III ч. р. нарада з виключною участю членів УНДО. На цю нараду приїхав зі Львова голова ПНК Гриць Гладкий, щоб закріпити дотеперішню та памітити напрямні дальшої діяльності місцевой управи. Довідалося про нараду ширше громадянство і в зацікавленні осягалими політичними подіями в країні у світі заповнило велику залу читальні. Поневолі треба було закрити думку про вужчу партійну та відбутися ширшу довірочну нараду. Прямно було дивитися на живі обличчя відомих громадян, що з невичайною увагою слухали довшого реферату про політичне положення українського народу та про теперішню політику УНДО. По рефераті місцевий парох о. Іванець у теплих словах подякував референтові, а громадяни тутже висувалися в члени УНДО, вилучуючи теж партійний підтекст.

НАЙЦІКАВІША КНИЖКА
НАШОГО ЦЬОГОРІЧНОГО СЕЗОНУ

Ірина Вільде

ХИМЕРНЕ СЕРЦЕ

208 сторінок.

Замовляти в Адміністрації „Діла“. Порто 30 сот.

Ціна 1.50 сот.

раду. Прямно було дивитися на живі обличчя відомих громадян, що з невичайною увагою слухали довшого реферату про політичне положення українського народу та про теперішню політику УНДО. По рефераті місцевий парох о. Іванець у теплих словах подякував референтові, а громадяни тутже висувалися в члени УНДО, вилучуючи теж партійний підтекст.

Приємна та цікава лектура

це збірка оповідань

ВАСИЛЯ СОФРОНОВА

ЛИПНЕВА ОТРУТА

Ціна: 1.40 зол., з пересилкою 1.70 зол.

Замовляти в Адміністрації „Діла“ Ринки 10.

Конкурс на драматичний твір.

Комунікат Товариства Письменників і Журналістів ім. Ів. Франка.

Товариство Письменників і Журналістів ім. Ів. Франка має ще у своїм розпорядженні решту фонду, зложеного українським громадянством у 1935 р. на літературні нагороди за той рік. Ці гроші рішила Рада Товариства зужити на збагачення української драматичної літератури, яка з відомого часу в занепаді. З тою метою Рада Товариства розписує отсим

КОНКУРС

на драматичний твір (трагедія, драма, комедія, фарс).

Умовини конкурсу: 1) Тема твору з українського життя, довільної верстані суспільності і довічних часів. 2) Сценічність твору і його технічне пристосування до наших теперішніх театральних обставин. 3) Твір обсягом має бути обчислений на виставу в часі 2—3 години. 4) Твір має бути досі не друкований і ніде не виставляний.

Окреме журі, визначене Радою ТОВПЖу, вибере зпоміж надісланих на конкурс драматичних творів 3 найліпші твори, які Товариство поставитиме виставити один по одному у Львові. Після вистави журі призначить нагороду за твір, найкращий з літературного і сценічного боку.

Висота нагороди 300 зол.

Два інші вибрані твори будуть гоноровані за право конкурсної вистави по 100 зол.

Твори на конкурс у 3 примірниках, писаних на машині, надіслати до дня 1-го жовтня ц. р. на адресу: Василь Софронів Левицький, Львів, вул. Міцкевича 12. Тільки у виняткових випадках журі прийме під розгляд твір, писаний дуже чітко рукою. Надісланих на конкурс творів Т-во не зобов'язується звертати.

ЗА РАДУ ТОВАРИСТВА:

Роман Купчинський, голова,
Василь Софронів Левицький,
референт літературних нагород.

Большевицькі школи без... учителів, зшитків та олівців.

Недостача учителів у провінційних школах викликає пошуку дезорієнтацію шкільного життя. „За комуністичне Просвітлення“ з 12. березня помістило допис з Шидловського району, недалеко Москви. В тамтешній середній школі в грудні і в січні ц. р. не було лекцій російської мови та літератури. Німецької мови не вчать у 5. класах цієї школи. Нема учителів співу і рисунка, тому «а годинах цих предметів... студіюють різну господарку. До того у школі взагалі брудно

і т. д. У школі нема ніякого календаря. В неопіті класі замерзає вода. В куті стоїть зважале ваг з водою до півня. „Советская Торговля“ пише, що в 68 районах Свердловського району продає зшитки ледяні 15. Однак і в цих районах Туринський район дістав у січні на 8.524 учеників — 2.240 зшитків, Бгоровський район дістав на 8.773 учеників — 2.240 зшитків. У цілім обводі ніяка сільська школа не дістала ніякого олівця, ніякого пера.

НОВИНКИ.

— ПРОСИМО КУПУВАТИ ТІЛЬКИ У ФІРМАХ, ЯКІ ОГОЛОШУЮТЬСЯ В НАШОМУ ЧАСОПИСІ ТА ПРОСИМО ПОКЛИКУВАТИСЬ НА ОГОЛОШЕННЯ.

— ПОДАЄМО ДО ЗАГАЛЬНОГО ВІДОМА, що всякі оповістки про загальні збори, концерти, відчити, товариські сходини, посмертні згадки та вістки особистого характеру міститимемо тільки за оплатою. — Адміністрація „Діла“.

— Тисяча книжок і нот по знижених цінах: Книгарні Шевченка, Львів, Ринок 10. Повні каталоги та інформації виснаже даром оплачено. 1579

— Митрополичий Ординаріат просить нас оголосити: До всіх парохіальних урядів львівської АЕпархії. На прохання міністерства В. Р. О. П. зараджує Митрополичий Ординаріат відправу св. Літургії 19. березня, в день іменини бл. п. маршала Йосифа Писудського в годині згідно з проханням місцевої шкільної, чи адміністраційної влади, в кращих літургічних ризах (червоних або фіолетових), без проповіді. Від гр. жет. Митрополичого Ординаріату. У Львові, дня 15. березня 1936. Никита, Єп. Патар., Ген. Вік.

— Поезії Шевченка по польськи. Український Науковий Інститут у Варшаві видав том 101 Шевченкових творів у польському перекладі. Перекладач піднялися Марія Бельковська, Конст. Думанський, Тадей Голандер, Ярослав Івашкевич, Чеслав Ястшембець-Козловський, Богдан Лешкий, Йосиф Лободовський, Володимир Слободник і Казимир Вержнський. Крім того поміщено давні польські переклади (Л. Соїнського, А. Горжальчинського, Софії Войнаровської та Богдана Зиринька). До тексту додано коментарі і записки, що улекшують розуміння поодиноких творів польському читачеві. Крім цього книжка містить статтю Зайцева про переклади Шевченка на польську мову. Книжка прикрашена аквареллю, що представляє Шевченка, кисти Карла Швайцера, та 9 ілюстрацій, що репродукують малюнки творів поета (переважно автопортрети).

— Скандал з відзнаками за оборону Львова приймає щораз більші розміри. Показалося, що з відзнаками „Орлом“ побрало безправно коло 100 тисяч зол., причому сотки осіб пишляються відзнакою і титулом „оборонці Львова“, хоча участі в тій обороні не брали. Слідство в цій афері веде суддя д-р Добровольський.

— Садить деревину! Державне заведення зв'язних обезпечень розпочало оригінальну акцію, що має на меті запобігти масовим пожежам по селах і містечках. Стверджено, що великі пожежі мавляють місцевості з густим

збудуванням і рідкими деревами. В одному селі, що вигоріло майже до тла, були тільки три дерева. А відомо, що густі дерева, особливо ялині, можуть здержати похід вогню й охоронити решту села від знищення. У зв'язку з тим краківський відділ державної аскурації приступив при допомозі сільсько-господарських організацій та адміністраційної влади до масового обсаджування сіл деревами. Рахуючись з домаганням місцевого населення садять переважно дерева мелодійні, отже ялини, каші, клени та ясени, а також волоські горіхи, що їх овочі можуть дати селянам додаткове джерело доходу. Крім охорони перед пожежами густі дерева забезпечують місцевості над ріками перед повінню внаслідок перед шкодами від буревіїв. Сільські громади не повинні чекати аж на допомогу урядових чиновників і власними силами обсаджувати села деревами.

— Ще один дурисвіт. В Заболотіві арештовано Івана Стефурка, родом із Печеніжних, коломийського повіту. Він вештався по селах ситинського повіту і подавав себе за лікаря ситинської опіки в Коломиї, причому носив великі рогові окуляри, лікарський термометер і кількочисельні флакончик з якимись течами. Дня 10. ц. м. він прийшов із фільварок у Хайбичині Пилипів, одягнувши двірську службу і звів його вимитися. Коли мусить піддатися лікарським оглядом. Коли вся служба, роздита до нага, стинула перед ним, один із форзалів пізнав у ньому Стефурку з яким сів разом у коломийській в'язниці. Поїздомлена поліція арештувала ошукавця, що встиг натягнути на різні суми кількадесятів осіб.

— Хто виграв? В нинішнім дні тягнення держ. клас. лотерії впали такі виграни: 50.000 зол. на ч. 127017, 20.000 зол. на ч. 144924, 10.000 зол. на ч. 83788 140683 165980 192562, 5.000 зол. на ч. 39940 103121 103590 122100, 2.000 зол. на ч. 1034 110572 1000 156071 161133 175427, 500 зол. на ч. 1902 341 121255 122914 123310 125524 153504 163522 177373 181575, 400 зол. на ч. 58658 168019.

— За вбивство брата. У львівському суді скінчився минулої суботи процес б. студента фільософії Сімона Зальца, що вбив свого брата, лікаря д-ра Адольфа Зальца. З розправи виявилось, що оба брати любилися і тільки припадків алогія у його руки знаряд злочину. Сімона Зальца засуджено на 8 місяців в'язниці з обниженням поштовини кари шляхом амністії, а решту почислено із сідної в'язниці.

— Син застріляв батька-алкоголика. В окружному суді у Львові відбувається розправа проти 22-літнього Казимира Гославського, б. студента політехніки, тепер підхорунжого, обвинуваченого у вбивстві свого батька, комісара

місгистрату. Трагедія розігралася вночі на 1. листопада 1934 р. в мешканні Гославських при вул. Стрийській, коли п'яний батько, вернувшись з нічної п'янки, став лаяти і донесирати свою жінку. Коли дійшло до того, що Гославський хотів жінку застрілити, в обороні матері станув син Казимир. Під час взаємного термоніжжя впав стріл, від якого Гославський загинув. Випав на себе спершу жінка, опісля син, який признався, що стріляв, але не хотів убити батька. Розправа виказала, що Гославський пропив зароблені гроші, поводився з жінкою брутально, мав любовницю і заведував дім. Останнього дня з пенсії кількасот зол. приніс до дому тільки кількадесят і не було причиною ввипуту з жінкою. Розправа потрясає місто.

— Львівська хроніка. На учительку Софію Пайсовську, що вертала зі Львова до свого мешкання в Кудльпаркові, напав по дорозі якийсь молодий грабіжник і вирвав їй з рук торбичку з грішми. До мешкання скарбового емерита Левицького при вул. Міцкевича добрався якийсь бандит і заставши тільки його 60-літню жінку, вдарив її озброєною штабою по голові. На крик раненої бандит утік, не забравши нічого. Вісторок поліції арештувала на вул. Коперника 26-літнього Ст. Заброварного, який співівся на поїзд. Арештованого відставили до суду, бо його розпізнали як того, що напав на Левицьку.

— Смертний присуд у Коломиї. В Коломиї відбувся двоєденний судовий процес убивства своєї жінки та дитини, Івана Кейвана та В. Савчука. Кейван оженився задля зиску з 20 літ старшою від себе вдовою і вже п'ять місяців пізніше убив її разом з дитиною, думаючи, що унаслідок покійної 11-моргове господарство. Боровничсь, душогуб обтяжив Савчука. Присяжні судді потвердили 12 голосами вини Кейвана в нападках покійної душогубства і таким самим числом голосів унаслідок Савчука. На тій основі Кейвана засуджено на кару смерті, перемінуючи її шляхом амністії на довічну в'язницю.

— Арештували таксаторів. Обертинська поліція арештувала з дорученням слідчого судді таксаторів городського суду в Обертині пов. Городенка Івана Калина і Івана Жуковського. Обертинський судді, що задля зиску брали від мешканців громади Чортівська під Обертину за великі оплати в часі судових таксацій.

— Краса хроніка. До мешкання Стефа Криска в присілку Гришавка пов. Рава Руска добрався чотири озброєні бандити і заволоділи грошею. Крисак грошей не мав, а тоді бандити побили його тяжко, забрали з комори одяг і аттали. В Станиславові при вул. Вовчинецькій загинув електромонтер М. Зейф, порожений електрикою при закладанні антени на даху. До мешкання Беріша Фрідмана в Янові коло Львова вломився крізь дах бандити і заволоділи його та його жінку ножами, ограбили цілий дім. Поліція вжила до слідства поліційного пса.

— На залізничному шляху з Тернополя до Количинців загинув 50-літній Федік Буховицький, кинувшись під потяг. В Надоржанській пов. Надвірна повісився 38-літній Федір Бабій з причини матеріальних клопотів. В Перегінській пов. Долина Андрій Голушка і Микола Бубиш напали на Павла Бонка, нафтового робітника з Рибного і заволоділи йому 60 зол., годинник та інші річі. Обоє арештовано. До львівського шпиталю привезли Йосифа Лаврова з Роздолу пов. Жидачів, що їдучи потягом на стовпках, дістався під колеса, які відтяли йому обі ноги.

— Відкопав горнець з грішми. Господар Іван Голопка в Підарковій пов. Бібриці, копачиці горнод, знайшов горнець зі срібними монетами, що походять з 1618 р. і 1690 р. Справою занялося місцеве староство.

— Зрегабілітовані. В днях від 9. до 12. ц. м. після дожджів, які тривали чотири роки, відбувся перед луцьким окружним судом процес проти б. міського інж. Пилипа Пилипчука та його заступника інж. Ярослава Фартуха і дванадцяти інших обвинувачених мешканців м. Луцька. Процес виказав безпідставність усіх звинувачень і обвинувачених звільнено від вини і кари. Кошти процесу присуджено в користь державного скарбу.

— Продав скарб, якого не мав. Наслідком стежних листів у Чорткові арештовано спритного ошукавця, що продав одному ювелірові у Вильні викопаний нібито скарб, що складався із золотих 10-рублевих монет. Ошукавця, на прізвище Термешський, амів так підійти ювеліра, що той заплатив йому 20 тисяч зол. Ошукавця спровадили до Вильни.

— Підземні багатства на Волині. Із 158 скелями з Волині, підданих хімічній аналізі, в 16 скелях і то бивальтових скелях і в їх спагах, виявлено

мідь. Ці скелі походять із Шубнова, Олександрів, Іванкової Долини, Гутяни, Студина, Рудавки і Вільниці. Паузи дослідів петрографів, які мають окреслити характер зважів, щоби рішити методи експлуатації. Магнетні дослідів у справі місць верчення, зроблені на терені 200 кв. км., викрили біля Гориньгороду і в околиці Костополя—Антошівки два місця великих магнетичних аномалій.

— **Зловживання в Грубешові** на Холмщині розглядає 14. березня п. р. окружний суд в Замісці на внідлі в Грубешові. Зловживання допустився П. Макаренчик, б. бурмістр м. Грубешова, що за свого урядування потягнув кількадесять тисяч зол. місцевих грошей. Покликати кількадесяті свідків.

— **Що це виларили?** У Кремницькому повіті (на Волині) 4 км. від с. Бережеч на збочі Лисої Гори в громадській каміоломі, де при добуванні каміння знайшли кости двох людей. Дальші дослідження викрили кости ще 8 людей, а того двох дітей. Також знайшли неолітичний молоток з кристалічної скандинавської скелі і черешки з урні. Кости і предмети були в печері (хазнику), широкій та високій 1 м. до 1 1/2 м., а 6 м. довгий. Повідомили археологічний музей в Варшаві. Говорять, що щось подібного було на збочі гори Волочі і Г. Сохля біля Кремниці.

— **Страйк у Лодзі скінчився.** В міністерстві успішної опіки відбувся змунулої суботи нарада представників лодзьких текстильних промисловців з представниками робітників, що перешли загальний страйк. Конференція скінчилася порозумінням, на основі якого задержано збірну умову з 1933 р. з додатковою умовою, що в вислідом останніх нарад. Устійнено теж, що у всіх фабриках будуть зніжені ціни на плат. потверджені інспектором праці. Окрема комісія, зложена з представників робітництва і промисловців, має устійнити плати для тих категорій робітників, що не обіяті досі тарифом плат. Наслідком того страйку скінчився і в понеділок робітники вернулися до праці.

— **3 Польщі.** У Варшаві наїхав самохід на відділ війська і ранив кількох воїнів. Шофер зі самоходом утік. — В Горлицях застрілилися віце-бурмістр Карло Крисаківський, що був директором місцевої каси ощадності. Причина пощичо невідома.

— **Румунський чудотворець.** В румунській місцевості Маглавіт живе, як відомо, чудотворний листух Петракс Лупу, про якого пишало багато не тільки румунська, але й зкордонна преса. Цей змий перебував у нього 25-літній молодець, спараліжований на обі ноги і, як кажуть, відійшов зовсім здоров. Синод румунської православної церкви рішив тепер побудувати в Маглавіті монастир.

— **Використав жіночий сентимент.** У Відні арештували 29-літнього шлюсарського челядника, Альойза Гльоса за многоженство і недодержання подружжя в 65 випадках. Великий, в червону шкіру одявлений записник улекшив поліції докождження. Бо маючи три жінки і 65 наречених, він не міг обійтися без записок, коли і де має сходитися зі своїми жертвами. У книжечці були списані по азбучи імена всіх жінок і дівчат, в біля кожного імені находилися дата і місце сходження. Його любовні не були зрештою безціттересовні, бо всі ті наречені, переважно з робітничих код, заважені обіцянками женячки, давали йому свої ощадності. Афера викликала в місті велике зацікавлення, тим більше, що слідча влітає переслушує багато свідків.

— **Катастрофи на морях.** Ва Білому морі заскочила буря совітський корабель „Кавасакі“, який втратив керму і кільканацять днів блукав по морю. Капітан скінчив самогубством, а залогом 5 днів була без харчів. Аж вкінці совітський корабель „Северний“ уратував їх. — На Червоному морі агорів грецький транспортний корабель „Стиліані“ разом з вантажем нафти. Залогом вратувалася. На тому ж морі склалася експлозія кігала на італійському кораблі „Маршіджіано“, при чому згинула залогом з капітаном.

— **Бити неспокоють Ліндберга.** Плк. Ліндберг, що вік, як відомо, перед бандитами з Америки і живе тепер біля села Льонг Барі в Англії, дістає знову листи від бандитів з погрозами, що експлуатують йому другого сина. Тому англійська поліція загострила нагляд над домом Ліндберга й арештувала двох американців, що не виїли пояснити, чого прийшли. Знайшли при них фальшиві паспортні.

— **Легушські катастрофи.** Біля Горині під час влітає влітає літак з бомбами. Пильот згинув. — Недалеко Одеси в Чорне море пасажирський літак, при чому згинули пильот і чотири подорожні.

— **Рішні вістки.** На західному побережжі Данії виникли морські хвилі 66 гренландських китів. Найбільші штуки мали 6 метрів довжини і важили до 200 к. На ріці Тигрі біля містечка Омаріг агорів згорів човен, на якому нахдилося 30 пасажирів, переважно бедуїнів. Згоріло 23 особи, а 24 втислося у ріку. — В румунських Карпатах біля Сінк лежана зосипата 9 турніс, з яких тільки чотири вратувалося. — До Атлантичного океану від берегів північної Америки влітає уночі величезний метеор, що освітлює цілу околицю як у день.

Зі судової салі.

ВІДГОМІН ВИБОРІВ ПЕРЕД АПЕЛЯЦІЙНИМ СУДОМ У ЛЬВОВІ.

Було це підчас виборів. Салічний виді у Бережанах дістав конфіденціальні вістки про плановану противиборчу акцію в селі Кривім, бережанського повіту. Тому командант статичної поліції у Кривім Дудзік і солтис Теодор Федоричин відбували нічні джигури, щоб переловити авторів противиборчих написів на стінах хат та інших будинках. Уночі 5. вересня 1935 р. Теодор Федоричин, який переходив коло будинків місцевого пароха, побачив, як хтось писав на стіні будинку. Засвітив електричну лампу і по аресті, рухах та убранні пізнав селянина Петра Федорова, який негайно почав утікати. За ним пустилися в погоню Теодор Грицишин і командант Дудзік і знайшли Федорова в stodolі його битка на конюшині. Командант поліції зробив донесення до прокуратури зі закладами, що Петро Федорів, визначений член ОУН, веде противиборчу агітацію, промовляла на вічу у Вимислівцях проти виборів і крім того побив підчас свого арештування постерукових: Островського, Вінованського і солтиса Грицишина. Однак прокуратура в Бережанах не виготовила акту обвинувачення за злочин державної зради, лише за промову у Вимислівцях, за малозначні написи у Кривім і за побиття поліцейств зі стат. 118, 120 і 133 кз.

Окружний суд у Бережанах, де боролися Федорова д.р. Бейко і д.р. Західний, усевамина його зі ст. 118 кз, бо не доказали йому, щоб він промовляв на вічу у Вимислівцях, зате засудив Федорова за провини зі ст. 120 і 133 кз. на 2 роки в'язниці.

В понеділок 16. березня п. р. відбулася у Львові апеляційна розправа, на якій апеляційний трибунал відхилив присуд щодо провини зі ст. 120, а затвердив за провину 130 кз. та обвинив Федорову кару на половину. Председником трибуналу був радник Ланевський, вступали радиси Хмелевський і Джевський, обвинувачував прокуратор Соболевський, боронив адв. д.р. Лев Ганкевич.

Зі сцени й естради.

ВЕЧІР ПЛЯСТИЧНИХ ТАНКІВ БЕЛІ КАЦОВОЇ.

Школа мистецького танку Белі Кацової належить до кращих цього типу шкіл у Польщі. Кацова, б. доволілітня учениця віденської школи Гертруди Боденвізер, зберегла тільки напрям і стиль своєї вчительки, але самостійно його продовжує. Танки її укладу, чисті у будуванні груп із прозірною плетивою танкового рисунку, мають у собі щораз більше експресії вислову, хоча беруть надхнення радше від музичної, ніж танкової теми.

Багату програму вчорашнього вечора започаткували діти від 6—10 літ. У дрібних танчиках почували себе свобідно, видно, що вони входили в обсяг їх розуміння, і тому інтерпретували їх природно, а навіть із щирим дитячим гумором.

У виступах учениць вищого курсу слідне було тверде приготування, а в простірних широким рухах вальсів знамениту техніку тіла, головновіт, щось ніби далекий відгомін класичного балету. У наскрізь новочасних гуморесках і гротесках коміка й сатири виходила справді із танкової форми, підсиченої ритмом, а не із шаблонного гримасу. Стилізовані народні танки переміню танковий гумор у зовсім удатну пародію.

Та найповажнішою і найоригінальнішою танковою темою цього вечора були Баха „Вітражі“ (триптих), у яких брала участь також сама учителька. Однак вивести двовимірний рисунок у грюх вимірах і надати йому плястичний вислів — це зусилля, яке не вдається нероз найдоклад-

нішим студіям. Всеж танчинні проявили велику силу вислову, прегарну гру рук та удохваленні рухів дійшли навіть до містичного настрою; однак не переконували нас, не авторизували релігійного настрою. Бракувало чомусь навіть світляних ефектів, таких у цьому місці питомих і майже необхідних.

Костюми проекту Л. Лілле багаті і заучис підкреслювали танковий вислів. Фортепіяновий акомпанімент мав у своїх руках не тільки добра піяністка, але й добрий знавець танку п. І. Левіцька.

М. Пастернакова.

3 кіна.

Кіно „Химера“: „Золотоволосий шибеник“.

Дві сестрички маленька Єлисавета та гарна Мері опинилися по смерті батьків у захисті для сиріт, де панують строгі касарняні заклади. Золотоволоса Єлисавета зі своїм коником зворушує до сліз своїми вигадками не лише своїх товаришів-одноліток, але захоплює теж багатого адвоката Моргана, який приїхав з інспекційною комісією до захисту. А далі все йде як по маслі. Золотоволосий шибеник викликає власне час салі-ви сміху своїми вигадками опинившись з Мері у віллі Моргана, яка акціні по своїй пригоді вліде свою руку Морганові. Грою малої Шерлі Темпл захоплений головою мамі, бо кіно переглядає дітьми з матерями.

ДИВОГЛЯДИ.

АВТОМАТИЧНІ СУКНІ.

Одна велика париська фірма рішила вибудувати в різних частинах міста автомати з жіночими сукнями. У кожному такому автоматі буде п'ять різних суконь, модних і дешевих, різної величини. Зразки тих суконь можна оглядати на образках. Кожна жінка, яка не має часу вступити до крамниці і пробувати сукню, може по дорозі дістати її легко з автомату, викинувши 30 франків, трьома монетами по 10. Що має зробити вона тоді, коли сукня за тісна або їй не подобається. На це автомат не має ніякої відповіді.

ПУДЕРНИЦІ З ТЕЛЕФОНОМ.

Одна фабрика в Шікаго випустила на ринок мініатюрні телефонічні апарати, бездротні, які можна вносити в кишені і які дають змогу телефонувати з кожного місця. До такого апарату додає пудерниця тому, що винахід обрахований головно на жіночу клієнтелю. Телефонічна бездротна пудерниця коштує 3500 доларів.

СЛОН У ПОВІТРІ.

У Бомбаю, славний індійський пристані, трапилася недавно сцена, про яку мусіли писати аж газети. Героєм був слон. Треба було його вивантажити з корабля на беріг. Переважали його поясом і причіпили до великого журавля, що мав його перенести. Коли слон був уже в дорозі, щось зісхувалося у журавлі, слон повис у повітрі — і не можна було його взяти ні сюди ні туди. Ніколи ще слон не плавав у просторі, почав з остраху ревіти та вимахувати ногами так, що корабель тремтів. Ось-ось був би визав у воду, якби вчас не направили підойми. Але його опіку ствердив, що нерви слона сильно подразнені небувалою подією і треба його чимось успокоїти. Слони у таких випадках дістають рум. Пів ведра. Хто не рум тільки малими чарками, знає, кілька це коштує.

† Посмертні згадки.

о. Йоан Кошоба, пресвітер ювілянт, парох м. Тисьмениці, комісар Орд. в справах шкілних, б. солітник Ем. Конксисторії у Львові і Станиславові, по довгій і тяжкій недугі, прийнявши Св. Таїнн помер дня 28. лютого 1936. в 90 році життя, в 67 році священства. Похоронив його тілних останків відбулися 2. березня 1936. р. в Тисьмениці. В. Й. П. 1704

Александр Горучий, член Матірнього Тов. „Просвіта“, Читальні „Просвіти“ на Личакові, Читальні „Просвіти“ в Середмістю, Кружок Рідної Школи на Личакові, почесний член Голос. Управ. Рідної Школи, упокоївся у Львові 17. м. у 84 році життя. Похоронив в четвер з каплиці при вул. Пекарській. В. Й. П. 1705

Нові книжки й журнали.

ERO-FOTO. Kwartalek ilustrowany, poświęcony fotografii amatorskiej. Organ Wytwórni Fotochemicznej „Ero“ w Poznaniu. Ч. 3 (1) 1936. (Цей журнал можна дістати безкоштовно в усіх складах фотографічного поклада).

